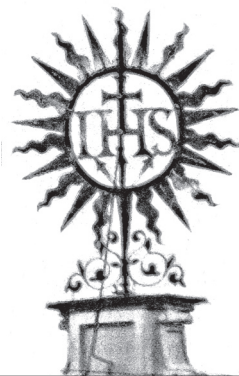

PRZYKOŚCIELE UNIWERSYTECKIM

PISMO WSPÓLNOTY PARAFIALNEJ POD WEZWANIEM
NAJŚWIĘTSZEGO IMIENIA JEZUS WE WROCŁAWIU

Numer 2(50), Rok XII

Czerwiec 2014

Słowo Proboszcza

Błogosławionych wakacji!

Czas ucieka, wieczność czeka... – kończy się kolejny rok szkolny i kończy się czas wytężonej pracy. Tak niedawno był wrzesień; martwiliśmy się, jak to będzie przez święta, potem jak damy radę z odwiedzinami duszpasterskimi. Niedługo potem przyszedł czas na rekolekcje wielkopostne, święta Wielkiej Nocy i ani się obejrzelśmy, a już mamy za sobą I Komunię św. i Rocznice, i uroczystość sakramentu bierzmowania. Niektórzy zawarli małżeństwo, urodziły się dzieci, inni odeszli do wieczności. Są i tacy co chorują. Niektórzy z naszej wspólnoty parafialnej stracili pracę, inni mają nową, jedni wciąż szukają. U większości z nas, nic się prawie nie zmieniło. Wielu z nas ma plany na wakacje: wyjazdy, pielgrzymki, działka – zasłużony odpoczynek, chociaż na chwilę... Kończy się też wraz z końcem roku szkolnego i katechetycznego pewien etap duszpasterski w roku duszpasterskim, który przeżywamy pod hasłem: *Wierzę w Syna Bożego*. Jak przeżyliśmy ten czas? Czy zmieniło się w nas coś na lepsze? Czy jesteśmy ubogaceni wewnętrznie? Ile daliśmy od siebie i z siebie, aby budować autentyczną wspólnotę wiary? Takie czy podobne pytania trzeba stawiać często, aby nie zatracić kierunku na drodze do celu.

Dziękuję Wam wszystkim, Drodzy Bracia i Siostry, Dzieci i Młodzieży, za budowanie naszej parafialnej wspólnoty w tym czasie, który właśnie mija. Dziękuję za pracę Księdzu wikariuszowi Bartoszowi, Siostrze zakrystiance Natalii, Siostrze Oktawii zajmującej się finansami, Panom organistom: Andrzejowi, Zenonowi i Dariuszowi. Dziękuję Pani Agnieszce i Małgosi prowadzącym scholę Maciejki. Dziękuję Panu Jackowi – szafarzowi Eucharystii, ministrantom i lektorom, *Maciejkom*, *KaSeMowi* i scholi młodzieżowej. Dziękuję Paniom sprzątającym kościół: Danucie, Kamili i Beacie. Dziękuję Wspólnocie Margaretkowej, zespołowi redakcyjnemu Gazetki Parafialnej, Parafialnemu Zespołowi Caritas, Wspólnocie Krwi Chrystusa i Wspólnocie Żywego Różańca, oraz Chórowi *Marianum* na

czcze z Panem dyrygentem Markiem. Dziękuję Pani Ani zajmującej się kuchnią i kancelarią, i Pani Oksanie – sprzątającej w domu parafialnym, Pani Janinie za naleśniki i nie tylko... Dziękuję Michałowi i Elizie za obsługę ruchu turystycznego i Panu Adamowi – administratorowi naszej strony www. Dziękuję Parafialnej Radzie Duszpasterskiej i wszystkim, którzy w jakikolwiek sposób włączyli się w prace porządkowo - remontowe i przy kościele, czy to przy okazji świąt, czy po prostu tak w międzyczasie. Dziękuję Paniom konserwatorom Jackowi i Jakubowi, oraz tym wszystkim, którzy w tym czasie cokolwiek do naszej świątyni dołożyli swojego. **Dziękuję Wam wszystkim, którzy tutaj się modlicie, smucicie i radujecie.** Dziękuję za złożone ofiary na tacę i do skarbonki, za Wasze uwagi i dobre słowo. Chciałbym każdego i każdą z Was wymienić z osobna z imienia i nazwiska. Dziękuję...

Dlaczego tak wymieniam i wymieniam? I być może o kimś jeszcze zapomniałem – je-

żeli tak to przepraszam! Wymieniam i dziękuję, bo chcę podkreślić, że jesteśmy, i że jest nas wielu. Tworzymy wspólnotę, którą budujemy obecnością i talentem każdego i każdego z nas – takimi, jakimi jesteśmy. To znaczy, że właściwie rozumiemy idee Soboru Watykańskiego II, który ukazuje nam parafię jako wspólnotę wspólnot. Nie uciekamy od siebie, ale chcemy być razem w Imię Jezusa Chrystusa, Bożego Syna, który jest dla nas Drogą i Prawdą i Życiem!

Oczywiście nigdy nie jest tak, żeby było tak dobrze, że lepiej już być nie może – mamy więc jeszcze wiele do zrobienia na drodze osobistego i wspólnotowego wzrastania. I dlatego od Pana Boga nie ma wakacji, kościół jest otwarty, Msze św. i nabożeństwa tak w tygodniu, jak i w niedzielę będą odprawiane... A my odpocznijmy nieco, nabierzmy sił i optymizmu. Życzę Wam wszystkim, Drodzy Parafianie, wiele słońca i radości na najbliższe miesiące. Błogosławionych wakacji!

ks. Arkadiusz

Wywiad

Gdy Bóg jest na pierwszym miejscu

Z ks. Aleksandrem Radeckim rozmawia
Bożena Rojek

Przez cztery dni Wielkiego Postu głosił Ksiądz rekolekcje dla naszej wspólnoty parafialnej, przygotowując nas do owocnego przeżycia Wielkiego Postu i Świętego Triduum Paschalnego, a potem Świąt Wielkiej Nocy. Ważnym elementem owego przygotowania jest spowiedź św. Co jest najtrudniejsze w tym sakramencie? Dlaczego czasem tak trudno jest zerwać z grzechem? Przyznać się do błędów?

- Istotą sakramentu pojednania jest nawracanie się – a to najwyczejniej boli! Przyznać się do tego, że nie jestem idealny, do swoich słabości, błędów, uzależnień – nikt tego nie pragnie „po dobroci”. Ale jeśli nie przyznam się do własnych grzechów – nie dojdzie też do ich odrzucenia, do zerwania ze złem i powrotu do Pana Boga. Prawdziwe nawrócenie powoduje niezrędko konkretne i wymierne straty duchowe, materialne czy towarzyskie, bo każe np. zmienić swoje upodobania, zrezygnować z nieuczciwych zysków, odrzucić czy zakończyć grzeszne relacje, wrócić do ślubnej żony, pozbyć się wszelkich form antykoncepcji itd. Z tych powodów świadome podchodzenie do konfesjonau ma swoją „cenę”. Powiększy ją brak żywej wiary, uprzedzenia, lenistwo, pycha...

Oczywiście mamy też wciąż do czynienia z realnym działaniem Złego, który wykorzystata każdą ludzką słabość, by odwieźć grzesznika od ufne go wołania o Boże miłosierdzie. Starzy misjonarze tłumaczyli też słuchaczom, że

gdy człowiek chce grzeszyć i grzeszy – szatan odbiera im wstyd; gdy zaś chce pójść do spowiedzi św. – on im ten wstyd oddaje!

Czy był Ksiądz kiedyś świadkiem spektakularnego nawrócenia pod wpływem usłyszanego Słowa Bożego? Czy jakichś wydarzeń, przez które Bóg przemówił do kogoś, kto zmienił swój dotychczasowy grzeszny tryb życia?

- „Najważniejsze jest niewidoczne dla oczu” – to jasne. O wielu nawróceniach słyshałem w formie świadectw (np. podczas pielgrzymek czy spotkań w grupach charyzmatycznych lub w formie świadectw spisanych). Ale wspomnę jedno wydarzenie, które dotknęło mnie i zaangażowało osobiście. Podczas wstępnej nauki rekolekcyjnej znany mi kaznodzieja użył bardzo prostego zdania: „Rekolekcje nie mogą być jedynie przygodą mentalną dla ich uczestników”. Po tych prostych słowach, jeszcze w trakcie kazania, podeszła do mnie kobieta, aby się umówić na rozmowę, a następnie na generalną spowiedź św.; ona po prostu przez wiele lat czekała na takie właśnie zdanie! Długo mogłem obserwować, jak konsekwentnie dokonywało się jej autentyczne powracanie do Pana Boga i angażowanie w życie Kościoła lokalnego, i jak w konsekwencji jej decyzji zdrowiała duchowo cała jej rodzina.

Często podczas kazań, głoszonych przez różnych kaznodziejów, można usły-

foto: Bożena Rojek

szyć z ich ust zapewnienie, że Jezus kocha każdego człowieka i nie ma takiego kawałka rzeczywistości w naszym życiu, w którym nie moglibyśmy Go spotkać. Trudno to objąć sercem ludziom, którzy cierpią na samotność, czują się odrzuceni przez innych, nie akceptują historii własnego życia...

- Prawda o bezwarunkowej miłości Pana Boga do każdego z nas, grzeszników, jest jasna i oczywista, ale bywa, że do zgnębionego na duchu człowieka dociera z największym trudem lub z ogromnym opóźnieniem. W takiej sytuacji potrzeba działania Łaski Bożej, której Bóg nikomu nie odmawia; rzecz w tym, by się na to Boże działanie otworzyć. Na ile słowa kaznodziejów o kochającym nas Ojcu mogą w tym pomóc – trudno ocenić. Ale sam fakt, że takie poranione osoby słuchają Słowa Bożego i szukają pomocy z Nieba – już niesie nadzieję. Bywa i tak, że ludzie pogrążeni są w takim smutku i depresji, że wymagają pomocy z zewnątrz (psycholog, leki) i warto im takiego wsparcia udzielić, skoro Pan Bóg posługuje się w swych działaniach również ludźmi.

Przez kilka lat był Ksiądz kapłanem hospicjów Archidiecezji Wrocławskiej. Zetknął się Ksiądz z cierpieniem osób poważnie czy przewlekle chorych, z ludźmi w podeszłym wieku czy też chorymi terminalnie, a także z dziećmi w zakładach leczniczo-wychowawczych. Sam również – jak przeczytałam w jednym z wywiadów – ustawicznie dostarcza Ksiądz pracy służbie zdrowia. Jaki sens ma cierpienie? Czy może nieść ono pozytywne skutki?

- Dotykamy tu tajemnicy, czyli nigdy nie odnajdziemy wyczerpującej i przekonującej odpowiadzi na odwieczne ludzkie pytania

foto: Bożena Rojek

o sens cierpienia. Cierpienie jest złem – to jasne. Ale jednocześnie – i podpowiada mi to również własne doświadczenie – jest wielką szansą niezwykłego rozwoju człowieka na wielu płaszczyznach! Oby tylko ludzie cierpiący nie byli pozbawieni zaangażowanej, kochającej obecności bliźnich! A jeśli chory, sterany życiem, niepełnosprawny czy umierający człowiek odnajdzie żywą relację z Panem Jezusem – może być naprawdę szczęśliwy!

Przed laty w naszym seminarium obchodził swoje święto patronalne ks. bp. Jan Tyrawa (wspomnienie św. Jana od Krzyża – 14 grudnia). W homilii wypowiedział słowa, które zapamiętałem: „Gdyby w moim życiu zabrakło cierpienia – żyłbym jak pajac”. Z przekonaniem podpisuję się pod tym stwierdzeniem. I wiem, że to wcale nie jest tak, że ludzie zdrowi, młodzi, wykształceni i bogaci są najszczęśliwsi na świecie – choć im tego tak często zaurościmy. Proszę sprawdzić!

Jest Ksiądz autorem poczytnych książek z serii „Radość w codzienności”, w których zebrał Ksiądz jako uważny obserwator życia opisy wielu śmiesznych czy czasem komicznych wręcz sytuacji. Radość nie zawsze jest cechą charakterystyczną wierzącego. W jednym z tomów tej serii czytamy takie słowa: „Gdy ktoś uważnie przyjrzy się rzeszom katolików zbierających się na modlitwę czy też ogląda ich życie powszednie, zauważy najprawdopodobniej, że bardzo wielu spośród

nas jest najczęściej smutnych, ponurych, zniechęconych, a nawet niedalekich rozpaczy”. Dlaczego tak bywa? Dlaczego brakuje nam na co dzień zwykłego szczerego uśmiechu, autentycznej radości?

- Powodów naszego ponuractwa jest wiele: niewdzięczność, postawy roszczeniowe, egocentryzm i egoizm, uleganie utudzie doczesności, nadmiar dóbr materialnych, brak dystansu do siebie samego, niewrażliwość na piękno stworzeń, nuda, brak żywej wiary, która ukazuje ostateczne przeznaczenie i perspektywy ludzkiego życia, choroby psychiczne – ale przede wszystkim grzechy, w których tkwimy nawet całymi latami. Nie umiemy też patrzeć na prozaiczne nawet wydarzenia naszej codzienności, niosące iskiarki radości i budzące nadzieję. W naszych rozmowach jakoś dziwnie łatwiej przychodzi nam narzekać, krytykować, oskarżać i sądzić, niż dzielić się pozytywnymi z własnego i cudzego życia.

A na dodatek chyba też... boimy się uśmiechu, szczerzej radości, bo a nuż ktoś to wykorzysta przeciw nam, a nuż pokażemy prawdę o sobie, a nuż... wydamy się komuś śmieszni, niepoważni?

Jakimi jeszcze cechami powinien odznaczać się prawdziwy katolik?

- Autentycznością, prawdziwą pokorą (=życiem w prawdzie o sobie samym), zdolnością do służenia bliźnim, a przede wszystkim taką wolnością, dzięki której bardziej słu-

chać będzie Boga, niż ludzi (i siebie) i będzie zdolny pełnić Jego wolę. Prawdziwy katolik jest też apostołem, odważnym świadkiem Jezusa – gdziekolwiek się znajdzie.

Czy zechciałaby Ksiądz na koniec naszej rozmowy przekazać coś jeszcze naszym Czytelnikom? Może jakieś słowa drogowskazy?

- To może zadedykuję małą parafrazę powszechnie znanego, ale bardzo potrzebnego stwierdzenia św. Augustyna: Jeśli Bóg będzie naprawdę na pierwszym miejscu w naszym życiu, wszystko będzie na swoim – właściwym – miejscu. I tego wszystkim Czytelnikom (oraz sobie) życzę.

Dziękuję za rozmowę.

Ks. dr Aleksander Radecki – święcenia kapłańskie przyjął 29 maja 1976 roku w Archidiecezji Wrocławskiej. W latach 1976-1985 pełnił posługę wikariusza w parafiach: pw. Wniebowzięcia NMP w Szczawnie Zdroju (1976-1980), pw. św. Jerzego we Wrocławiu-Brochowie (1980-1983) oraz pw. Świętej Rodziny we Wrocławiu-Sępólnie (1983-1985). W latach 1985-1991 pełnił funkcję proboszcza parafii pw. św. Jadwigi w Mokreszowie. W czerwcu 1991 roku rozpoczął posługę ojca duchownego w Metropolitalnym Wyższym Seminarium Duchownym we Wrocławiu. Jest autorem lub współautorem ponad dwudziestu książek oraz wielu mniejszych i większych artykułów.

Zmiany duszpasterskie w parafii

Nasi nowi wikarzy

Ks. Norbert Graczyk

Urodzony 08 sierpnia 1981 r. we Wrocławiu. Kolejne etapy edukacji to Szkoła Podstawowa nr 100 we Wrocławiu, następnie XII LO im. Bolesława Chrobrego we Wrocławiu. Po maturze rozpoczął studia w MWSD we Wrocławiu. Po sześcioletnich studiach teologicznych, w roku 2006, przyjął święcenia kapłańskie z rąk ks. abp. Mariana Gołębiewskiego. Na pierwszą parafię został skierowany do podwrocławskiej Brzeziej Łąki do parafii pw. św. Mikołaja, gdzie posługiwał przez 5 lat. W tym czasie uczył dzieci w szkole podstawowej i gimnazjum, był opiekunem Liturgicznej Służby Ołtarza oraz Domowego Kościoła. Co roku dla parafialnej grupy młodzieży organizował wyjazdy na Lednickie spotkania młodzieży. Po pięciolatce w Brzeziej Łące przeszedł do wrocławskiej parafii pw. św. Jana Apostoła na Zakrzowie, gdzie spędził 3 lata jako katecheta w gimnazjum, opiekun LSO, Żywego Różańca i Domowego Kościoła, który udało się tam zorganizować wraz kilkoma małżeństwami z tamtejszej i sąsiedniej parafii. Ksiądz Norbert interesuje się muzyką klasyczną, lubi czytać książki.

Ks. mgr lic. Tomasz Gospodaryk

Urodzony 7 stycznia 1978 r. w Środzie Śląskiej. Po ukończeniu szkoły podstawowej w rodzinnej Miękinii, uczęszczał do Technikum Kolejowego we Wrocławiu; uzyskując wykształcenie – technika radiokomunikacji. W 1999 rozpoczął studia na Papieskim Wydziale Teologicznym i formację w Metropolitalnym Wyższym Seminarium Duchownym we Wrocławiu. W 2004 r. obronił pracę magisterską z zakresu teologii praktycznej. 21. maja 2005 r. otrzymał święcenia kapłańskie, a w 2009 r. uzyskał stopień licencjata na studiach licencjacko-doktoranckich na PWT we Wrocławiu.

W latach 2005-2009 pracował w par. Miłosierdzia Bożego w Brzegu, następnie od 2009 do 2014 r. w par. św. Franciszka z Asyżu we

Wrocławiu. W tym okresie pracował z m.in. w liceum i gimnazjum, opiekował się scholą i LSO, prowadził wspólnoty młodzieżowe, przygotowywał młodzież do sakramentu bierzmowania, był przewodnikiem brzeskiej grupy pielgrzymkowej, organizował przygotowania do Światowych Dni Młodzieży w Madrycie i w Rio; obecnie pracuje w sztabie diecezjalnym do ŚDM Kraków 2016. Organizował liczne wyjazdy pielgrzymkowe, wakacje z Bogiem dla młodzieży i dorosłych, był również kapelanem ASK we Wrocławiu.

Pasją księdza Tomasza są szlaki św. Jakuba w Polsce i w Hiszpanii, wyprawy w góry oraz sport :)

Zmiany duszpasterskie w parafii

Błogosławieństwa Bożego, księżu Bartoszu!

Zobowiązaniem kapłana jest posłuszeństwo swojemu biskupowi, a ten z dniem 28 czerwca posyła ks. Bartosza Barczyszyna, naszego dotychczasowego wikariusza, do pełnienia funkcji administratora parafii św. Franciszka i św. Piotra z Alkantary w Namysłowie.

Dziś, kiedy przychodzi nam jako wspólnocie parafialnej żegnać się z ks. Bartoszem, wśród której posługiwał przez ten ostatni rok szkolny, pragniemy wyrazić z serca płynące słowa podziękowań i życzeń na dalszą drogę jego kapłańskiej posługi.

Podziękowania mają sens, jeśli zawierają autentyzm i szczerść. Niech więc będzie mi wolno pisać osobiście i w takim właśnie szczerym duchu wyrażać swoje myśli, wierząc, że jestem wyrazielką wielu.

Z serca dziękujemy ks. Bartoszowi za zaangażowanie duszpasterskie, prowadzenie liturgicznej służby ołtarza, współpracę ze scholą Maciejki, za odprawione Eucharystie, udzielone sakramenty, pracę w kancelarii parafialnej, przygotowanie dzieci do I Komunii św. i jej Rocznicy, za wyprawę z młodymi na dwie wycieczki rowerowe i wyjazd z nimi 11 listopada do Henrykowa, za pielgrzymkę z dziećmi pierwszokomunijnymi, rocznicowymi i scholą dziecięcą do tronu Jasnogórskiej

Pani... Za wszelkie dobro, jakiego doświadczyliśmy za jego sprawą poprzez sprawowaną wśród nas posługę, jak i w kontakcie osobistym.

Trwały ślad w naszych sercach odcisną zapewne homilie głoszone przez ks. Bartosza, mówione tak zwyczajnie, od siebie – co czuło się wyraźnie za każdym razem, czy to w niedziele, czy w dni powszednie – oparte na osobistych przemyśleniach, refleksjach, pogłębione niekiedy świadectwem własnego życia... Zrodzone z całą pewnością na modlitwie czy w chwilach zadumy.

Brak nam będzie cotygodniowych spotkań w ramach kręgu biblijnego, który przyciągnął na stałe kilkanaście osób pragnących zgłębiać Słowo Boże przeznaczone na niedzielę. Ks. Bartosz ciekawie, w szczegółach potrzebnych do lepszego zrozumienia biblijnego tekstu roztaczał na nich przed zebranymi kontekst wydarzeń zawartych w tych czytaniach, a i my mieliśmy okazję podzielić się refleksją, jaka zrodziła się wtedy w naszych sercach po przeczytaniu wybranych fragmentów Pisma Świętego. Nieczęstą okazję, by wypowiedzieć i usłyszeć na głos to, co w sercu grało...

Zostaną w naszej pamięci także te zwyczajne, ale jakże ciepłe, pełne życzliwości słowa komentarzy do intencji mszalnych, które słyszeliśmy z ust ks. Bartosza, ilekroć w tych Mszach uczestniczyliśmy...

Wierzmy, że Duch Święty będzie Cię, księżu Bartoszu, wciąż prowadził i że z zaangażowaniem będziesz służył nowej wspólnocie parafialnej, wypełniając w ten sposób wolę samego Boga. Życzymy więc Bożego błogosławieństwa na każdy dzień Twojego życia. Niech dobry Bóg obdarza Cię obfitością swoich łask w dalszej posłudze kapłańskiej, jak i w życiu osobistym.

Bożena Rojek
redaktor naczelna

Chrzty

30.03.2014 Martyna Karolina MIROCHA
21.04.2014 Aleksander KRAKOWIAK
21.04.2014 Michał Ksawery KĘDRA
21.04.2014 Amelia CIAPUTA
21.04.2014 Hanna Magdalena ŻEREBECKA
21.04.2014 Filip Jacek HORDIJ
21.04.2014 Olaf Aleksander SPITZIAR
01.04.2014 Piotr Marcel UBYSZ
27.04.2014 Bartosz Jan KUKUŁA
27.04.2014 Jakub Xawery SZCZERBIK
07.04.2014 Jan Paweł KRAWCZYK
25.05.2014 Julia Krystyna ADAMCZEWSKA
25.05.2014 Zuzanna Hanna DEMSKA
25.05.2014 Jakub Wojciech FURMAN
25.05.2014 Martyna Łucja MARYNOWSKA
25.05.2014 Filip RUSOWICZ
25.05.2014 Klaudia Klara LEWANDOWSKA

31.05.2014 Liesel Isabelle KOLESIŃSKA
01.06.2014 Tomasz Alexander JOYCE

Śluby

20.04.2014 Paweł PAWŁOWSKI i Marta LEONIUK
13.04.2014 Danuta Jopkiewicz-GWIAZDA i Edward GWIAZDA
26.04.2014 Marek WOELKE i Magdalena BERLIK
03.05.2014 Szymon ALEKSANDROWICZ i Anna BUCZEK
03.05.2014 Łukasz GIŻEWSKI i Magdalena WOJS
24.05.2014 Piotr SIDORSKI i Angelika BUBEŁA

Pogrzeby

28.02.2014 Honorata FURGAŁ, lat 87
28.02.2014 Andrzej SUKIENNIK, lat 22
06.03.2014 Genowefa LEWANDOWSKA, lat 92
17.03.2014 Janina BATYS, lat 86
21.03.2014 Stefania WOŹNICA, lat 78
25.03.2014 Jadwiga DONKE, lat 72
04.04.2014 Katarzyna MACIAŁEK, lat 22
09.04.2014 Michał KUNA, lat 98
18.04.2014 Leon CYBULKIN, lat 81
28.04.2014 Zofia ZAWADZKA, lat 89
08.05.2014 Genowefa PORZUCZEK-DOBROWOLSKA, lat 77
12.05.2014 Jan WIŚNIOCH, lat 76
14.05.2014 Maria ANTONIEWICZ, lat 89
28.05.2014 Rozalia SAWCZYŃ, lat 84

Z życia naszej parafii

Cykl koncertów organowych

W każdą drugą niedzielę miesiąca o godz. 19 (począwszy od 12 stycznia) odbywają się w naszym kościele koncerty organowe w wykonaniu Zuzanny i Macieja Batorów. Dobrowolne ofiary składane przy tej okazji zostaną przeznaczane na renowację naszych zabytkowych organów. W programie można usłyszeć m.in. muzykę skomponowaną przez Jana Sebastiana Bacha.

W lipcu i sierpniu w dni powszednie o g. 12 odbywać się będą półgodzinne koncerty organowe. Serdecznie zapraszamy.

Droga Krzyżowa dla niepełnosprawnych

28 marca w kościele pw. Najświętszego Imienia Jezus odbyła się Droga Krzyżowa dla osób niepełnosprawnych z bł. Janem Pawłem II, który na oczach całego świata nie wstydził się dźwigać krzyża swej choroby, starości, zmagania ze słabością własnego ciała. Nabożeństwu **przewodniczył metropolita wrocławski, abp Józef Kupny**.

Dzięki pomocy bliskich i opiekunów na wspólną modlitwę przybyli do świątyni dziesiątki osób dotkniętych niepełnosprawnością.

Rozważania, które czytali sami niepełnosprawni, ich opiekunowie i osoby starsze, były połączone z prezentacją multimedialną o Janie Pawle II, ilustrującą kolejne etapy życia Błogosławionego, począwszy od lat młodości aż po śmierć i pogrzeb.

Za sprawą ks. Tomasza Filipowicza, duszpasterza diecezjalnego Duszpasterstwa Niesłyszących i Niewidomych Archidiecezji Wrocławskiej, który tłumaczył treść rozważań na język migowy, w modlitwie mogły aktywnie uczestniczyć także osoby niesłyszące.

Idea Drogi Krzyżowej z Janem Pawłem II przyświecała organizatorom już po raz kolejny. A byli nimi: Diecezjalne Duszpasterstwo Osób Niepełnosprawnych, Ośrodek Działań Społeczno-Kulturalnych „Piast” oraz Stowarzyszenie „Klub Kibiców Niepełnosprawnych”.

Rekolekcje wielkopostne z ks. Aleksandrem Radeckim

„Zapraszamy Cię dziś, Panie Jezu, bo chcemy pozwolić Ci, byś zbadał nasz wzrok. Prosimy Cię także o odwagę, byśmy się przyznali do zaburzeń w widzeniu, a może nawet do ślepoty” – w ten nieco zaskakujący sposób rozpoczął wielkopostne nauki rekolekcyjne ks. Aleksander Radecki, ojciec duchowny

w Metropolitalnym Wyższym Seminarium Duchownym we Wrocławiu, który głosił je dla naszej wspólnoty parafialnej w dniach od 30 marca do 2 kwietnia.

Kontynuując wątek duchowej ślepoty, będący bezpośrednim nawiązaniem do niedzielnej Ewangelii wg św. Jana o uzdrowieniu niewidomego od urodzenia, rekolekcionista podkreślał, że „można mieć wzrok sokoli, a nie wiedzieć tego, co najistotniejsze, gdyż jesteśmy niewidomymi od urodzenia i potrzebujemy uzdrowienia - bardziej serca aniżeli oczu. Ale jeśli kogoś zaślepi pycha i woli zostawić sobie błoto na oczach, jakże mu pomóc?” – pytał nieco retorycznie ks. Aleksander.

Ważne jest, by być posłusznym Jezusowi. Podobnie jak uczynił to niewidomy od urodzenia. „On posłuchał Jezusa, dlatego przejrzał. Więcej, zobaczył w Jezusie Mesjasza. Trzeba nam zdobyć się na odwagę pójścia za Nim, by nie mieć udziału w czynach ciemności” – nauczał ks. Radecki. „A potem – dzieląc się wiarą z innymi - swym życiem dokończył to Jezusowe wezwanie do kroczenia za Nim”.

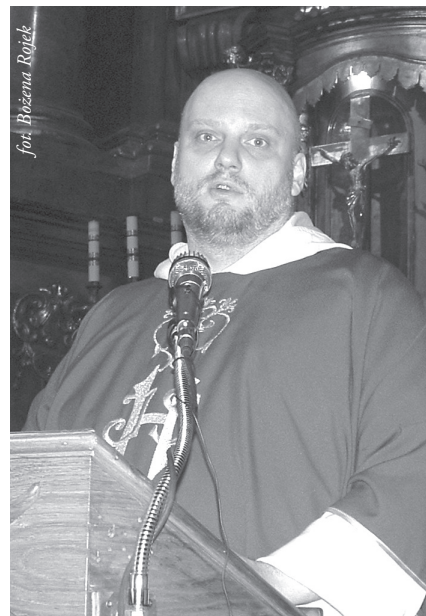
„Nam nie może być obojętne – ciągnął dalej – ilu z nas idzie za Jezusem. Nas musi boleć, że nasz mąż, żona, dziecko czy sąsiad skreślili Boga ze swojego życia. Tam jest miejsce naszej ewangelizacji. Bo wiara umacnia się, gdy jest przekazywana”.

W niedzielę, 30 marca, po wielkopostnych ćwiczeniach duchowych ks. A. Radecki wygłosił także głębokie w treść kazanie pasyjne, osadzone w konwencji przejmującego dialogu człowieka z Jezusem.

Rekolekcje wielkopostne z o. Adamem Szustakiem

Jednocześnie w tym samym okresie tj. od 30 marca do 2 kwietnia w kościele wypełnionym po brzegi przez młodych ludzi, przede wszystkim z 11 wrocławskich duszpasterstw akademickich, na Mszy św. o g. 19 (a także po niej) nauki rekolekcyjne głosił o. Adam Szustak, dominikanin, ceniony rekolekcionista, głoszący słowo Boże z niezwykłą mocą, autor rekolekcji internetowych m.in. Dwa wilki i Nocny złodziej, które obiegały cały świat.

Kaznodzieja zaproponował młodym duchową podróż z biblijną Rut, mieszkanką pogańskiego kraju Moab, który symbolizuje stagnację, rezygnację, śmierć. „Każdy z nas ma jakiś swój Moab” – mówił dominikanin. „Można z niego wyjść jedynie przez przyłgnięcie do Boga. Wtedy następuje nawrócenie, które polega na tym, że jesteśmy już zawsze z Bogiem, mimo słabości, upadków i grzechów. Ale trzeba nam położyć w Nim całą, absolutnie całą nadzieję”.

Na czym polega bezgraniczne zaufanie Bogu? „To skok w przepaść Bożej miłości – nauczał o. A. Szustak - w nadziei, że nic złego się nam nie stanie. A kiedy się na to zdecydujemy, Bóg krok po kroku będzie nam pokazywał naszą nędzę duchową, będzie oczyszczał nas z egoizmu. A wszystko po to, by nas nauczyć bezinteresownej miłości”.

Podczas czterodniowych ćwiczeń duchowych rekolekcionista zachęcał także do indywidualnej lektury Słowa Bożego, czego wprowadkę dał rekolektantom podczas nauk, kiedy to czytał fragmenty z Księgi Rut, a następnie analizował je, wyprowadzając z nich sens dla życia duchowego. „Jedną z największych mocy duchowych, poza sakramentami, niesie w sobie Biblia - podkreślał. Jeśli chcecie mówić Złemu „nie”, karmcie się Słowem Bożym”.

Jasny sposób przekazu, nacechowany sporą dawką humoru, głęboko przemyślane treści oraz niecodzienne spojrzenie na świat sprawiało, że młodzi ludzie chętnie słuchali nauk rekolekcyjnych o. Adama Szustaka, czego wyrazem były gromkie brawa, jakie otrzymał na ich zakończenie.

Promocja ministrantów

W Niedzielę Palmową, 12 kwietnia, na Mszy św. o godz. 11.00, której przewodniczył ks. Arkadiusz Krzizok w koncelebrowaniu z ks. Bartoszem Barczyńskim, opiekunem ministrantów i lektorów, miał miejsce uroczysty obrzęd przyjęcia do Liturgicznej Służby Ołtarza nowych ministrantów. Do grona LSO zostało włączonych 8 chłopców, którzy przygotowywali się do tej zaszczytnej

Z życia naszej parafii

fol. Katarzyna Szymczak-Pomianowska

służby poprzez kilkumiesięczną formację. Ministrantami zostali: Bartosz Nieradka, Kacper Szymczak-Pomianowski, Filip Bromirski, Filip Łakomy, Hubert Marszałek, Kacper Cyndecki, Jakub Sowulewski, Krystian Spitziar.

Gratulujemy nowo ustanowionym ministrantom i dzielimy ich radość ze służby przy Chrystusowym Ołtarzu.

Pasja w wykonaniu wspólnoty Dom Boży

W przygotowaniu do Świąt Wielkanocnych i do przeżywania największych tajemnic naszej wiary – śmierci i zmartwychwstania Jezu-

sa Chrystusa – w sobotni wieczór, 12 kwietnia, pomagała zebranym w naszym kościele wspólnota „Dom Boży” z parafii św. Augustyna, która przedstawiła inscenizację „Pasji”.

fol. Leszek Demczyk

Na scenie, za którą posłużyło prezbiterium, wystąpiło kilkunastu aktorów ucharakteryzowanych na bohaterów z czasów Jezusa. Misterium Męki Pańskiej rozpoczęła Ostatnia Wieczerza i zdrada Judasza, poprzez sąd przed Piłatem, a zakończyła scena pod krzyżem Jezusa, przy którym wybrzmiała nadzieja Maryi na zmartwychwstanie Jej Syna.

Triduum Paschalne

W Wielki Czwartek, który jest dniem ustanowienia sakramentów Eucharystii i kapłaństwa, przedstawiciele

Rady Parafialnej i innych wspólnot parafialnych złożyli serdeczne życzenia okolicznościowe posługującym w naszej wspólnocie parafialnej księżom Arkadiuszowi Krzizokowi i Bartoszewi Barczyszynowi, a także zaproszonemu z tej okazji, wspierającego naszych kapłanów swą posługą duszpasterską, ks. Rafałowi Kupczakowi.

W Wielki Piątek, po Liturgii Męki Pańskiej, nastąpiło przeniesienie Najświętszego Sakramentu do kaplicy Bożego Grobu, który w tym roku znajdował się w innym miejscu niż dotychczas, a mianowicie w kaplicy św. Franciszka Borgiasza, gdzie wierni w modlitewnym wyszczeniu mogli uwielbić Chrystusa umęczonego za nas i złożonego do grobu.

Zmiana lokalizacji Bożego Grobu przyczyniła się także do zmodernizowania oświetlenia w kaplicy.

W Wielką Sobotę, po całodzienniej adoracji przy Bożym Grobie, o g. 21 odbyła się uroczysta Wigilia Paschalna. Rozpoczął ją

w obecności licznie zebranych na zewnątrz kościoła wiernych obrzęd poświęcenia ognia, a zakończyła w nocy uroczysta procesja rezurekcyjna wokół kościoła.

Panel dyskusyjny w ramach Dni Papieskich

W kościele Uniwersyteckim Imienia Jezus, 23 kwietnia, w ramach obchodów Dni Papieskich we Wrocławiu odbyła się uroczysta Msza św., której przewodniczył rektor Papieskiego Wydziału Teologicznego, ks. prof. Andrzej Tomko. Na zakończenie Eucharystii licznie zebrani wierni mogli ucałować relikwie bł. Papieża Polaka. – *Słuchamy słów Jana Pawła II, czytamy Jego teksty, a dziś nasze usta będą mogły dotknąć błogosławionego. Ojciec Święty przybywa do nas w relikwiach krwi* – mówił podczas Homilii ks. Tomko.

Z życia naszej parafii

Siedzą od lewej: ks. prof. Andrzej Tomko, rektor PWT, prof. Marek Bojarski, rektor UW, Jakub Skoczylas, prowadzący panel, i płk. prof. Mariusz Wiatr, rektor komendant WSOWL

Po Mszy św. odbył się panel dyskusyjny „Jan Paweł II i świat nauki” z udziałem rektorów uczelni wyższych Wrocławia. Panel poprowadził Jakub Skoczylas, a jego gośćmi byli: rektor Papieskiego Wydziału Teologicznego ks. prof. Andrzej Tomko, rektor Uniwersytetu Wrocławskiego prof. Marek Bojarski oraz rektor Komendant Wyższej Szkoły Oficerskiej Wojsk Łądowych im. gen. Tadeusza Kościuszki we Wrocławiu płk. prof. Mariusz Wiatr. Puentą dyskusji były słowa Bł. Jana Pawła II, iż *wiara i rozum są jak dwa skrzydła, na której duch ludzki unosi się ku kontemplacji prawdy.*

Po panelu dyskusyjnym odbył się kon-

cert, w którym udział wzięli: Chór Uniwersytetu Wrocławskiego Gaudium, Chór Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, Chór Kameralnego Senza Rigore oraz Orkiestra Smyczkowa Wydziału Edukacji Muzycznej Chóralistyki i Muzyki Kościelnej AMKL.

Anna Buchar

Wokół kanonizacji Jana Pawła II

W przededniu kanonizacji Jana Pawła II, 26 kwietnia, miało miejsce w naszym kościele czuwanie modlitwne i apel, które rozpo-

częła Msza św. wieczorna. Zebrani w świątyni mogli obejrzyć zdjęcia i fragmenty różnych dokumentów z życia i pontyfikatu Jana Pawła II. Na zakończenie czuwania można było zabrać do swoich domów iskrę miłosierdzia, czyli światło świecy zapalanej w sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Łagiewnikach.

Z życia naszej parafii

Obraz św. Jana Pawła II

Od 1 maja w kaplicy św. Józefa umieszczony został obraz św. Jana Pawła II. Zachęcamy do osobistej modlitwy w tym szczególnym miejscu przez wstawiennictwo naszego Wielkiego Rodaka.

I Komunia św.

18 maja grupa 31 dzieci z klas drugich szkoły podstawowej przyjęła po raz pierwszy do swego serca Pana Jezusa. Uroczystości przewodniczył proboszcz parafii, ks. Arkadiusz Krziżok.

Do tego niezapomnianego dnia dzieci przygotowywały się pod kierunkiem ks. Bartosza Barczyszyna.

Podniosły nastrój Eucharystii podkreślały piękne dekoracje kwiatowe, przygotowane przez s. Natalię. O oprawę muzyczną zadbał organista, pan Andrzej Grodziński, i schola Maciejki, prowadzona przez ostatni rok przez piszącą te słowa wraz z Małgosią Chmurą, akompaniującą na gitarze.

Na zewnętrzną oprawę Mszy św. zwrócił też uwagę w swoim kazaniu ks. Arkadiusz, mówiąc, że „wszystko to ważne jest, lecz najważniejsze jest to, czego oko dostrzec nie może: spotkanie z Chrystusem - ukrytym w Hostii”. Porównał też nasze życie do podró-

ży, podkreślając, że w daleką drogę nie można się wybrać bez pożywienia. W naszej ziemskiej pielgrzymce tym duchowym pokarmem musi być Eucharystia. To ona gwarantuje nam dotarcie do celu naszej drogi życiowej, a więc osiągnięcia życia wiecznego.

Podczas tej podniosłej dla dzieci pierwszokomunijnych uroczystości nie zabrakło też wierszy i podziękowań. Rodzice dziękowali Chrystusowi, że przyszedł do ich dzieci, a także księżom oraz tym, którzy przyczynili się do uświetnienia uroczystości I Komunii św. Dzieci zaś podziękowały rodzicom za dar wiary i trud włożony w wychowanie.

Agnieszka Kępowicz

Rocznica I Komunii św.

Także w dniu 18 maja dzieci klas trzecich szkoły podstawowej obchodziły pierwszą rocznicę Komunii św.

Sakrament bierzmowania

18 maja grupa 32 młodych osób z naszej parafii po prawie rocznym okresie przygotowań, pod kierunkiem ks. Arkadiusza Krziżoka, przyjęła z rąk ks. infułata Józefa Patera sakrament dojrzałości chrześcijańskiej.

„Być człowiekiem to nic innego jak być odpowiedzialnym” – przytoczył za Antoinem de Saint-Exuperym wymowne zdanie zaczerp-

nięte z „Małego Księcia” tego francuskiego pisarza. „Bo podstawowym powołaniem człowieka jest być człowiekiem właśnie” – ciągnął Celebrans. „I to człowiekiem odpowiedzialnym. Nieodpowiedzialnym ludziom nie powierza się ważnych funkcji”.

W dalszej części słowa pasterskiego skierowanego do młodych powiedział zaś: „Pamiętajcie, że w trudnościach, które mogą się pojawić w waszym życiu, macie zawsze możliwość odwołania się do Jezusa. On może pomóc wam je usunąć. Bądźcie pewni, że Bóg swojej pomocy wam nie odmówi, zwłaszcza gdy będziecie prosić Go o to szczerze”.

Tak ukierunkowani młodzi wraz ze swymi świadkami przystąpili do ceremonii udzielenia im sakramentu bierzmowania.

Na zakończenie uroczystej Eucharystii ks. Arkadiusz wy-

Z życia naszej parafii

raził ufność w to, że radość, która płynie z faktu przyjęcia przez młodych sakramentu bierzmowania, przeniknie ich życie, decyzyje i wybory. Oni sami zaś wyrazili swą wdzięczność wszystkim, którzy w jakikolwiek sposób pomogli im przygotować się do tego ważnego dla ich chrześcijańskiej tożsamości dnia.

Niedziela z misjonarzem z Peru

25 maja gościliśmy w parafii ks. Mariusza Dębskiego, kapłana Archidiecezji Wrocławskiej, przebywającego od trzech lat na misjach w Peru, który tego dnia na wszystkich Mszach św. opowiadał zebranim w naszym kościele o rzeczywistości misyjnej w Andach Peruwiańskich, gdzie posługuje w miejscowości położonej na wysokości ok. 4000 m n.p.m.

W swej opowieści przywołał m.in. radości i smutki pracy duszpasterskiej pośród ludności składającej się głównie z Indian i Metyśów, która w znacznej większości jest jeszcze daleko od Boga, dlatego wciąż potrzebuje

foto: Bożena Rojek

ewangelizacji. Posługa ta nie jest łatwa, bowiem w diecezji, obejmującej swą powierzchnią jakby trzy nasze, pracuje niespełna 50 kapłanów. Ludzie w niektórych wioskach nie widzą więc księdza nawet po kilka lat... A kiedy pojawi się tam, by sprawować Eucharystię, bywa, że uczestniczy w niej... zupełnie sam. Mają też mylne wyobrażenia o Mszy św., potrafią na przykład zaprosić człowieka z sekty religijnej do jej odprawienia, bo nie widzą różnicy między kimś takim a kapłanem katolickim...

Dobrą Nowinę udaje się przekazywać także dzięki podejmowanym akcjom humanitarnym – głównie w okresie przedświątecznym – organizowanym wycieczkom dla dzieci, odwiedzinom chorych, dniami skupienia.

Więcej o posłudze ks. Mariusza można dowiedzieć się z prowadzonego przez niego bloga na stronie internetowej pod adresem <http://misionarz.wordpress.com>

Rubrykę zredagowała
Bożena Rojek

Promocja lektorów i ceremoniarzy

7 czerwca podczas uroczystej Eucharystii o godz. 11.00, w kościele Świętego Krzyża, ks. bp Andrzej Siemieniowski ustanowił lektorami 56 ministrantów oraz promował na ceremoniarzy 75 lektorów z naszej archidiecezji.

Do kolejnego etapu formacji liturgicznej przygotowywali się od października 2013 r. pod okiem Diecezjalnego Duszpasterza Liturgicznej Służby Ołtarza ks. Mirosława Dziegiń-

skiego, ks. Andrzeja Delwo, ks. Łukasza Piłata oraz kleryków MWSD we Wrocławiu. W uroczystości uczestniczyły rodziny promowanych oraz księża i klerycy.

foto: Maria Nowakowska

foto: Maria Nowakowska

W kursie przygotowawczym uczestniczyli także chłopcy z naszej parafii. Ceremoniarzem został Daniel Duś, zaś nowymi lektorami: Bartek Marek, Mateusz Mińczuk, Piotr Świda, Artur

Cieślak, Krzysztof Nowakowski i Grzegorz Tchórzewski.

W czasie liturgii będą odpowiedzialni za przekazywanie Bożego słowa i koordynację przebiegu liturgii. Życzymy im dobrej posługi w parafii i z serca gratulujemy.

ks. Bartosz Barczynski
Maria Nowakowska

Pielgrzymka do tronu Jasnogórskiej Pani

31 maja grupa dzieci i komunijnych, rocznicowych i scholka wraz z rodzicami wybrała się pod przewodnictwem ks. Bartosza do Częstochowy, by przez wstawiennictwo Jasnogórskiej Pani podziękować

trzu. Dopisała im zarówno pogoda, jak i dobry humor.

Szczególnie ciepłe pozdrowienia ślemy dla gospodarzy Szymonkowa: ks. Tomasza, proboszcza tamtejszej parafii i Pana Sołtysa wraz z podziękowaniami za gościnę.

Serdeczne podziękowania dla wszystkich, którzy przyczynili się do organizacji tego wyjazdu.

Bogu za otrzymane łaski, szczególnie za dar Eucharystii i by oddać się w opiekę Maryi.

W Kaplicy Cudownego Obrazu pielgrzymi uczestniczyli we Mszy św. W drodze powrotnej zatrzymali się w Szymonkowie, małej, urokliwej miejscowości, leżącej tuż przy granicy województwa dolnośląskiego i wielkopolskiego, by pograć w piłkę i pohasać na świeżym powie-

Pielgrzymka do Górki Klasztornej i Lichenia

W dniach 5-6 kwietnia przedstawiciele Stowarzyszenia Krwi Chrystusa pielgrzymowali do najstarszego w Polsce sanktuarium maryjnego w Górce Klasztornej i Matki Bożej Licheńskiej.

W Górce Klasztornej pątnicy mieli okazję uczestniczyć w niezwykle wydarzeniu – Misterium Męki Pańskiej w plenerze. W inscenizacji wzięło udział 80 aktorów-amatorów, ubranych w stroje z epoki Jezusa. Misterium było tak zaaranżowane, że akcja wydarzeń odbywała się w różnych miejscach, co sprawiło, że kilkusettyśmna rzesza pielgrzymów przemieszczała się tam wraz z bohaterami przedstawienia. Całość zwieńczyło przejście Drogą Krzyżową na Golgotę, która znajdowała się w dość znacznej odległości od miejsca sądu przed Piłatem. Trzeba było iść niekiedy przed chaszcze i wertepy... Ukrzyżowanie obnażonego z szat, zakrwawionego Jezusa zrobiło wielkie wrażenie. Łatwo można było przenieść się w wyobraźni do wydarzeń sprzed ponad 2000 lat i poczuć atmosferę tamtych strasznych chwil...

Sanktuarium w Licheniu to przede wszystkim „sfera duchowa”. Mogliśmy modlić się tam przed cudownym obrazem Matki Boskiej Licheńskiej i ucałować z nabożeństwem ślad jej stopy pozostawiony na kamieniu w pobliskim lesie, gdzie Maryja ukazała się pasterzowi.

Agnieszka Kępowicz

Bożena Rojek

Prace remontowe w parafii

W kwietniu na zewnętrznej ścianie kościoła zostały zamontowane trzy nowe estetyczne gabloty ogłoszeniowe. Koszt tej inwestycji wyniósł 3 000 zł.

***

W ogrodzie przykościelnym od strony ul. Grodzkiej zasadzono ok. 300 sadzonek różnych krzewów o wartości blisko 3000 zł. Posłużą one upiększeniu tego miejsca, które docelowo – po kolejnych pracach związanych z zagospodarowaniem tego terenu, czego zwieńczeniem będzie postawienie krzyża i altanki – będzie służyło spotkaniom parafian i grup przyparafialnych na świeżym powietrzu. Dziękujemy tym wszystkim, którzy zaangażowali się w porządkowanie tego miejsca.

***

W maju siedzenia ławek w naszym kościele zostały pokryte wykładziną. Koszt jej zakupu wyniósł ok. 4000 zł. Ta inwestycja, jak i inne możliwa była dzięki życzliwości parafian, których ofiary składane w drugą niedzielę miesiąca są przeznaczane na renowację i utrzymanie naszego kościoła. Dziękujemy ofiarodawcom za składane na ten cel ofiary.

***

Rozpoczęły się prace remontowe piwnic w domu parafialnym, gdzie dotychczas miał swoją siedzibę parafialny zespół Caritas. Docelowo siedziba Caritasu zostanie przeniesiona w inne, bardziej dogodne dla wolontariuszy i podopiecznych miejsce. W tym celu zostało zaadaptowane pomieszczenie dawnego warsztatu, znajdujące się w pobliżu zakrystii i kotłowni. W jego generalne sprzątnięcie zaangażowało się wielu parafian, za co im serdecznie dziękujemy.

***

Zakupiono system audio-przewodników do obsługi ruchu turystycznego; nagrania zawierają informacje w języku polskim, docelowo zaś będą przygotowane w kilku wersjach językowych. Będzie możliwość dłuższego zatrzymania się w 23 miejscach naszej przepięknej świątyni. Zwiedzanie wspólnie z przewodnikiem miejskim Wrocławia odbywać się będzie w dni powszednie o g. 11.

Pozostałe inwestycje:

- renowacja kaplicy *Bożego Narodzenia* na emporze południowej,

- renowacja kaplicy św. Ignacego Loyoli – w *trakcie*,
- nowe krzesła w prezbiterium,
- renowacja wnętrza i drzewce tabernakulum,
- renowacja i złocenie puszek (3) i kielichów (2)
- nowych 6 świec w ołtarzu głównym,
- obrusy na ołtarze w prezbiterium,
- nakrycia czerwone na ołtarze w prezbiterium,
- obrusy na balustradach,
- modernizacja oświetlenia w kaplicy św. Franciszka Ksawerego,
- zakup reflektorów (prezbiterium, Boży Grób)
- nowy ołtarz ku czci św. Jana Pawła II,
- świecznik modlitewny przy ołtarzu św. Jana Pawła II,
- zakup mikrofonu bezprzewodowego,
- zakup profesjonalnego odkurzacza do kościoła,
- zakup kosi spalinowej i narzędzi ogrodowych,
- malowanie refektarza i kuchni w domu parafialnym,
- remont piwnic w domu parafialnym (osuszanie) – w *trakcie*,
- malowanie zakrystii – w *trakcie*.

Zefirek historii (cz. 3)

Wakacyjne przygody w Górczynie

Nasi wrocławscy harcerze 30-40 lat temu wyjeżdżali nie tylko na niedzielne wycieczki, ale także na letnie obozy. Najczęściej do małej nadmorskiej miejscowości Górczyna koło Białogóry.

Jest to okolica dosyć odludna, odsunięta od większych skupisk ludzkich, z doskonałym kontaktem z dziką przyrodą. Na docelowym przystanku autobusowym „witał” nas potężny, rozłożysty dąb. Tuż za nim rozciągały się wielkie lasy, dochodzące aż do brzegów Bałtyku. Można tam było solidnie odpocząć, zapominając choć na jakiś czas o miejskich kłopotach.

Jedynym mankamentem była dosyć duża odległość od kościoła. Ale i na to znalazła się rada. Któregoś roku wrocławski kapłan, ks. Jerzy Żytowiecki, znany działacz ruchu „Światło-Życie”, przyjeżdżał specjalnie do Górczyna, by odprawić dla harcerzy Msze św. polowe.

Pewnego roku lato było gorące i suche. Wysuszona ściółka leśna tylko „czekała” na wyrzucony niedopałek papierosa lub jakąś iskierkę, żeby się rozżarzyć i podpalić las. Leśniczy poprosił nas, byśmy w tym okresie zrezygnowali z tradycyjnych wieczornych ognisk i zastąpili je tzw. świecznikami, czyli użyli zamiast ognia kilka świec. To wystarczyło, by stworzyć odpowiedni ogniskowy nastrój do śpiewania harcerskich piosenek, przedstawiania skeczów, słuchania gawęd, „dobranocki”.

Pewnego razu, koło południa, zobaczyliśmy (o zgrozo!) pióropusz dymu nad centralną częścią lasu. A któż mógł pozwolić sobie na palenie tam ogniska? Kto to taki głupi? – pytaliśmy jeden przez drugiego. Nie było jednak czasu na domysły. Złapaliśmy więc wszelki potrzebny sprzęt i pobiegliśmy co tchu.

Okazało się jednak, że nie było tam ogniska tylko bardzo dziwne, osobliwe zjawisko.

Na ziemi utworzył się duży brązowy krąg i z niego się tak dymiło. Tliło się torfowe podłoże leśnej gleby. Nie wielu wie, że w niektórych miejscach starego boru tworzyć się może na ziemi warstwa młodego torfu. Jest on szczególnie podatny na zapalenie. Do tej części lasu zwykle nie wolno wchodzić. Ktoś tam jednak wszedł, rzucił pewnie jakiś niedopałek. Torf się zatlił i niewiele brakowało, a wybuchłby pożar. Na szczęście przybyliśmy na czas. Okopaliśmy całość głębokim rowkiem i zaczątek pożaru zlikwidowaliśmy.

Innym razem mieliśmy o wiele mniej szczęścia. Wracaliśmy z zajęć w polu, kiedy w pewnej chwili zrobiło się podejrzenie ciemno, choć było to południe. Po chwili zobaczyliśmy ogromny dym nad lasem. Pobiegliśmy wszyscy do obozu. Palił się kilkunastoletni młodnik. Na dobre płonęły już młode choinki, które na dole pnia mają dużo suchych gałązek. Żar ognia buchał taki, że nie można było podejść nawet na parę kroków w jego stronę. A gasić nie było czym, bo w pobliżu nie było ani wody, ani innych środków gaśniczych.

Na szczęście nie straciliśmy głowy. Szybko wyrąbaliśmy przecinkę, aby pożar zlokalizować i zatrzymać jego rozszerzanie się. Po pewnym czasie przybyły z odsieczą zaalarmowane samochody gaśnicze służby leśnej i staży pożarnej. Pracowały długo, bo raz wzniecony pożar ma tendencję do ciągłego odnawiania się. Wybuchły więc co chwila nowe ogniska.

styczność z ogniem. Strata była zatem dosyć duża.

W następnych latach, w czasie kolejnych pobytów w Górczynie, można było pokazywać młodym druhom miejsce, w którym swego czasu „dzielni nasi harcerze” gasili pożar lasu. Przede wszystkim jako „memento”. Z lasem bowiem nie ma żartów. Pożary spowodowane ludzką nieostrożnością to nie jakieś tam „strachy na lachy”, ale smutna rzeczywistość.

Z pobytu w Górczynie mieliśmy na szczęście nie tylko pożarowe wspomnienia. Jeździliśmy tam wiele razy i przeżyliśmy dużo miłych chwil, pozwalających naprawdę pokochać polską przyrodę i zwierzęta.

Pamiętam, że kiedyś w nocy złożyło nam wizytę kilka dzików. Wartownicy opowiadały, że kręciły się koło obozu, trochę powęszyły „pochrumkały” po swojemu i poszły sobie. Podkrażały się też lisy, pewnie zainteresowane odpadkami z kuchni.

Któregoś dnia zaczęły się raptem sypać z wysokich sosen jakieś śmieci. Ktoś wyjaśnił, że to robota niewielkich ptaszków o dziwnej nazwie krzyżodzioby. Żywią się nasionami sosen. Właśnie rozłupywały szyszki, by się nieco pożywić. Innym razem, wieczorem, krzyczał lelek. To ten sam nocny ptak, który straszył Janka Muzykanta. Ale zobaczyć się go nie dało.

A jak z wilkami? – pytali kiedyś najmłodsi harcerze pana leśniczego. Czy mogą się na nas rzucić? Leśniczy uspokoił ich, że już od wielu lat nie było takiego wypadku. Tak zdarzało się w ubiegłych wiekach i wyłącznie zimą, kiedy gromadziły się ich wielkie stada i zgłodniałe szukały mięsa. W obecnych czasach wilków jest bardzo mało, a te które są, robią „dobrą robotę”, bo pożerają tylko zwierzęta chore i stare, skracając w ten sposób ich męki. Ludzi zaś omijają „szerokim łukiem”, boją się ich. Podobnie dziki. Dlatego trudno je zobaczyć w lesie.

Dla nas w czasie tych letnich pobytów w Górczynie, oprócz okazji do poznania różnych gatunków drzew, ich chorób i szkodników, ważny był klimat tego miejsca, gdzie rokrocznie otrzymywaliśmy spory zastrzyk tlenu, jodu i innych naturalnych leków, a który musiał wystarczyć nam na cały rok. Do kolejnego razu. Tak sobie rokrocznie obiecywaliśmy. I przeważnie znów tam wracaliśmy.

Jerzy Wieczorek

Duchowe pielgrzymowanie na Jasną Górę w naszym kościele

Jest już tradycją w naszej parafii, że grupa wiernych pod przewodnictwem kapłana pielgrzymuje duchowo na Jasną Górę. Dlatego zachęcamy, by ci, którzy z różnych powodów nie będą w stanie osobiście wybrać się pieszo do Częstochowy, a więc chorzy, osoby niepełnosprawne, w podeszłym wieku, mniemające urlopu czy zobowiązane do opieki nad innymi w ramach XXXIV Pieszej Pielgrzymki Wrocławskiej, trwającej od 2 do 10 sierpnia, dołączyli do duchowych pątników. W ten sposób powstaje rokrocznie najliczniejsza grupa pielgrzymów, która i sama może wiele duchowo zyskać, i innym wiele wymodlić.

Hasło tegorocznej pielgrzymki brzmi: „Otwórzmy drzwi Chrystusowi”. Na trasie pieszego

wędrowania będzie analizowana przebogata spuścizna tekstów, pozostawionych nam przez wielkiego Rodaka i pasterza Kościoła, niedawno kanonizowanego Jana Pawła II.

Podobnie jak w latach ubiegłych, duchowym pielgrzymom towarzyszyć będą audycje nadawane w Radiu Rodzina w godz. 13.10-14.00 i 20.30-21.00.

Zgłoszeni uczestnicy grupy XVI otrzymają pielgrzymkowy znaczek oraz specjalnie przygotowany „Przewodnik”. Uczestnictwo duchowych pielgrzymów jest bezpłatne, chociaż można z tej okazji złożyć dobrowolną ofiarę na zakupione w tym celu materiały i potrzeby organizacyjne pielgrzymki.

W naszym kościele zapisy na duchową pielgrzymkę rozpoczynają się już od teraz. Chętni proszeni są o zgłaszanie się do zakrystii po Mszach św.

W naszej świątyni duchowych pielgrzymów będzie prowadził ks. Arkadiusz Krzizok. Spotkania będą rozpoczynały się Mszą św. o g. 18 z kazaniem pielgrzymkowym, po Eucharystii zaś będzie miało miejsce przejście wszystkich zebranych do krzyża usytuowanego w ogrodzie przyparafialnym, które będzie połączone z nabożeństwem do Matki Bożej.

Więcej informacji dotyczących XXXIV Pieszej Pielgrzymki Wrocławskiej można znaleźć na stronie internetowej: www.pielgrzymka.pl

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży
Dolnośląskie Forum Integracyjne
Caritas Archidiecezji Wrocławskiej
Diecezjalny Duszpasterz Osób Niepełnosprawnych

ZAPRASZAJĄ
do udziału w

V Pielgrzymce Osób Niepełnosprawnych

ich Rodzin i Przyjaciół
do HENRYKOWA
w dniu 30 sierpnia 2014 r.

pod przewodnictwem
Metropolity wrocławskiego
J.Eksk. Ks. Abpa Józefa Kupnego

Wzorem poprzednich edycji w Pielgrzymce mogą wziąć udział grupy zorganizowane oraz indywidualnie osoby niepełnosprawne wraz ze swoimi opiekunami. V Pielgrzymka Osób Niepełnosprawnych w Henrykowie będzie miała charakter jednodniowego spotkania w godzinach między 11.00 - 16.00.

Zachęcamy do prezentacji własnych możliwości i osiągnięć w ramach swoich warsztatów terapii zajęciowej, lub innych talentów (wokalnych, tanecznych, instrumentalnych, pantomina, rękodzieło itp.). **Możliwość zaprezentowania własnego repertuaru artystycznego (ok. 10-15 minut), uzależniamy od kolejności zgłoszeń (w związku z ograniczonym czasem).**

Ramowy program pielgrzymki:
od 10.00 - czynna recepcja;

11.30 - Msza św.;

12.45 - poczęstunek;

13.30-16.00 - część artystyczna, wspólna zabawa, piknik;

16.00 zakończenie pielgrzymki.

Swoją udział zgłaszamy w zakrystii lub w kancelarii parafialnej.

Kalendarium parafialne

Od 1 lipca do 31 sierpnia nie będzie odprawiana Msza św. o g. 16.00.

3 lipca – pierwszy czwartek miesiąca, adoracja Najświętszego Sakramentu od g. 17.

6 lipca – zmiana tajemnic różańcowych i adoracja Najświętszego Sakramentu od g. 17.

13 lipca – na Mszy św. o g. 12.30 modlitwa w intencji ofiarodawców naszej świątyni. Taca przeznaczona jest na jej utrzymanie. Po Mszy św. o g. 18. nabożeństwo fatimskie.

16 lipca – Msza św. zbiorowa za zmarłych.

27 lipca – Imieniny s. Natalii, zakrystianki.

30 lipca – 316. rocznica poświęcenia naszego kościoła pw. Najświętszego Imienia Jezus.

31 lipca – Uroczysta Msza św. o g. 18 dziękczynna za budowniczych kościoła i wszystkich, którzy przez całe już wieki na różne sposoby troszczyli się o naszą świątynię.

3 sierpnia – zmiana tajemnic różańcowych i adoracja Najświętszego Sakramentu od g. 17.

6 sierpnia – Święto Przemienienia Pańskiego.

7 sierpnia – Pierwszy czwartek miesiąca, adoracja Najświętszego Sakramentu od g. 17.

10 sierpnia – Na Mszy św. o g. 12.30 modlitwa w intencji ofiarodawców naszej świątyni. Taca przeznaczona jest na jej utrzymanie.

13 sierpnia – Po Mszy św. o g. 18. nabożeństwo fatimskie.

15 sierpnia – Uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny, porządek Mszy św. niedzielny.

20 sierpnia – Msza św. zbiorowa za zmarłych.

26 sierpnia – Uroczystość Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej.

7 września – o g. 11 Msza św. na rozpoczęcie roku szkolnego dla dzieci, a o g. 16 dla młodzieży; zmiana tajemnic różańcowych i adoracja Najświętszego Sakramentu od g. 16.

Przy Kościele Uniwersyteckim

Pismo wspólnoty parafialnej pod wezwaniem
Najświętszego Imienia Jezus we Wrocławiu

Redakcja

Bożena Rojek (*redaktor naczelna*)

Iwona Demczyszak

Agnieszka Kępowicz

ks. Arkadiusz Krzizok (*asystent kościelny*)

Sławomir Opasek

Elżbieta Rulińska (*redaktor techniczna*)

Adres

pl. Bpa Nankiera 16a

50-140 Wrocław

tel. 71 344 94 23

E-mail: naszagazetka@op.pl

Redakcja zastrzega sobie prawo

do skrótów i opracowań redakcyjnych.

www.uniwersytecki.archidiecezja.wroc.pl